

for Lov og Ret med Hensyn til den Slags Forhold i Almindelighed. Dette er den konstitutionelle Side af denne Sag. Naar vi nu betragte den fra den militær-finansielle Side, kan jeg og det Mindretal, hvortil jeg har den Ære at høre, ikke slutte os til nogenformelst Bevilling, som gaar ud paa enten direkte eller indirekte at udvide Kjøbenhavns Søbefæstning med nye Forter. Paa den anden Side er jeg enig med det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), som har sluttet sig til det samme Mindretal, i den Betragtning, som han udtalte allerede ved 2den Behandling, at, dersom der skulde være Tale om at anlægge nye Søforter, burde man ikke vælge Vinien Trekroner—Kalkbrænderiet, men lægge dem længere ude. Altsaa endogaa i Tilfælde af, at man vilde gaa til en Udvidelse af Kjøbenhavns Søbefæstning, har man efter min Opfattelse ikke valgt det rette Sted ved at lægge Fortet der, hvor man nu agter at lægge det. Heller ikke Hensynet til at faae de 6 Kanoner anbragte kan afgive nogen Begrundelse for, at Ministeriet er gaaet til uden Bevilling og saa hurtigt at faae et Søfort anlagt ved Kalkbrænderiet. Af de 6 Kanoner er det jo kun de 2, for hvilke det er nødvendig saa hurtigt at tilvejebringe Fundament, og der er jo to andre Steder, hvor der kan anbringes et Par af disse Kanoner, nemlig dels paa Mellemfortet, dels paa Strickers Batteri. Naar man skulde vælge det Sted, hvor det første Par af disse 6 Kanoner burde anbringes, vilde det, forekommer det mig, have været naturligere, at vælge Mellemfortet, hvorfra der baade kan skydes mod Nord og mod Syd, hvorimod der fra Kalkbrænderiet kun kan skydes mod Nord og fra Strickers Batteri kun mod Syd. Det vilde af denne Aarsag ikke blot have været muligt, men sikkert ogsaa heldigt at udsætte Anlaget af Kalkbrænderifortet noget længer. Endelig er dette Spørgsmaal blevet kompliceret ved en anden Omstændighed, der vel ikke vedkommer Rigsdagen eller Finantsloven, men dog har en ikke ringe Betydning, og som jeg derfor skal omtale, om end kun med et Par Ord, idet jeg ikke skal fordybe mig videre deri. Det er Kjøbenhavns Havnevesen, der har sluttet den omhandlede Aftale; men Kjøbenhavns Havnevesen staar jo i saa Henseende i en meget afgjort Modsetning til de Anskuelser, der ere gjorte gjældende i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse ved tidligere Leiligheder, og det vil ikke engang kunne paaberaabes fra Kjøbenhavns Havnevesens Side, at der foreligger nogenformelst Havneplan, hvorefter Havnene vil faae Brug for de Grunde, der ere blevne fritagne for den omtalte Servitutrettighed. Jeg tror, at der ogsaa fra nærværende Things Side en Grund til at anke over den Maade, hvorpaa man har truffet en saadan Aftale med Kjøbenhavns Havnevesen uden Hensyn til Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse og de Anskuelser, som der have gjort sig gjæl-

dende. Jeg skal dog, som sagt, ikke fordybe mig videre deri, og dette Punkt blev jo ogsaa nærmere berørt ved 2den Behandling, navnlig, tror jeg, af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille). Men jeg finder dog Anledning til at udtale, at heller ikke i den Henseende, tror jeg, man kan billige den Maade, hvorpaa Regjeringen har taget Sagen. Fra hvilketformelst Synspunkt man end ser Sagen, fra det konstitutionelle Synspunkt, det militær-finansielle eller et rent administrativt, navnlig Forholdet til Kjøbenhavns Kommune, er der, forekommer det mig, Grund til at misbillige det Skridt, som Krigsministeren har foretaget ved at skrive til Bygningen af et saadant Søfort. Jeg vil derfor, da Sagen ikke foreligger for os under anden Form end denne lille saakaldte Gjenbevilling, der ingenlunde er nogen Gjenbevilling, hvilket det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) tilstræffelig udsatte ved Sagens 2den Behandling, og da man igjennem denne Bevilling søger en indirekte Stadfæstelse paa den omhandlede Foranstaltning, opfordre Thinget til at stemme for Forslaget under Nr. 10 om at lade Posten 5,500 Kr. udgaa, for at ikke dette Thing i nogen Maade skal have givet en saadan Foranstaltning sin Stadfæstelse.

Scavenius: Som det høie Thing vil se, har jeg tilladt mig at stille et Underendringsforslag under Nr. 2, hvorved jeg søger at faae den Sum af 130,000 Kr., som et Mindretal i Udvalget vil have bevilget som Erstatning for tre Aar til Østersforpagterne, forhøjet til 140,000 Kr. Det er umuligt ganske sikkert at give klare og tydelige Grunde, hvorfor man finder det billigere at give 140,000 Kr. end 130,000 Kr. eller 60,000 Kr. som et tredie Mindretal i Udvalget vil. Det Hele bliver her en Skjønssag. Imidlertid maa jeg dog udtale at hele Udvalget, som den ærede Ordfører udtalte, er enigt om, at der tilkommer i Genhold til Kontrakten Forpagterne Erstatning paa Grund af den Indskrænkning i Fiskeriet, som er dem paaført derved, at Staten har negtet dem at fiske paa omtrent $\frac{2}{5}$ af Banterne. Hvor stor denne Sum bør være, er ganske vist overladt til Finansministerens Afgjørelse, og denne Kontrakt har jo været det høie Thing bekendt, uden at der imod den forsaavidt er blevet gjort nogen Indvending. Finansministeren har nu skjønnet, at for 2 Aar vil det være billigt og retfærdigt at lade Forpagterne tilflyde en Erstatning af 120,000 Kr. Tabet for det sidst forløbne Forpagtningsaar har forholdsvis været af en lignende Størrelse, som Tabet i de to foregaaende Aar, og det vil deraf følge, naar man holder sig til dette Skjøn, at der tilkommer dem en Erstatning af 180,000 Kr. Heller ikke ser jeg rettere, end at man godt kunde gaa saa vidt, uden at Statskassen havde derover at be-